

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/23203 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 14 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 juni 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 juli 2008, verzonden op 15 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 29 augustus 2008 heeft de Afdeling de staatssecretaris verzocht om een nadere toelichting. De staatssecretaris heeft hierop niet binnen de gegeven termijn gereageerd.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 september 2008, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, ambtenaar in dienst van het Minister van Justitie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat vooralsnog niet zou zijn gebleken dat binnen afzienbare termijn geen zicht op zijn uitzetting naar Centraal-Irak bestaat. De vreemdeling betoogt dat, nu de staatssecretaris ter zitting bij de rechtbank niet heeft kunnen aangeven of, en zo ja, hoeveel gedwongen uitzettingen in 2007 en 2008 naar Centraal-Irak hebben plaatsgevonden, de rechtbank ten onrechte genoeg heeft genomen met het niet onderbouwde standpunt van de staatssecretaris, dat de vreemdeling desondanks uitzetbaar is.

2.2. Blijkens het proces-verbaal van de zitting bij de rechtbank heeft de staatssecretaris in reactie op de stelling van de vreemdeling dat geen uitzettingen naar Centraal-Irak plaatsvinden, aangegeven dat in februari 2008 een geslaagde uitzetting naar Centraal-Irak heeft plaatsgevonden, maar dat dit een vreemdeling betrof die wenste mee te werken aan zijn terugkeer. Daarnaast heeft de staatssecretaris niet kunnen aangeven of in 2007 uitzettingen naar Centraal-Irak hebben plaatsgevonden.

Gelet hierop en nu uit de op de zaak betrekking hebbende stukken kan worden afgeleid dat de vreemdeling niet bereid is vrijwillig aan zijn terugkeer mee te werken, had de rechtbank de staatssecretaris dienen te verzoeken zijn standpunt omtrent zicht op uitzetting naar Centraal-Irak nader

te onderbouwen. De klacht is terecht voorgedragen, maar de grief kan, gelet op het volgende, niettemin niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2.1. Ter zitting van de Afdeling heeft de staatssecretaris uiteengezet onder welke voorwaarden de ambassade van Irak laissez passer verleent. De Iraakse ambassade is bereid een laissez passer af te geven, indien een vreemdeling met de Iraakse nationaliteit mondeling of schriftelijk verklaart geen bezwaar tegen terugkeer te hebben. De Iraakse autoriteiten verzetten zich niet tegen een uitzetting met een EU-staat. In 2007 is geen vreemdeling met een EU-staat uitgezet. Op 14 juli 2008 is een vreemdeling, in het bezit van een verlopen Iraaks paspoort, met een EU-staat via Dubai naar Bagdad uitgezet. Op 3 september 2008 is een vreemdeling, in het bezit van een identiteitskaart, met een EU-staat via Amman naar Bagdad uitgezet.

2.2.2. Hoewel vaststaat dat op de vreemdeling de rechtsplicht rust Nederland te verlaten, heeft hij dat niet binnen de gestelde termijn gedaan. De op hem rustende vertrekplicht brengt onder meer mee dat van de vreemdeling mag worden verwacht dat hij actieve en volledige medewerking aan zijn uitzetting verleent.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 november 2005 in zaak nr. 200507769/1; JV 2006/13), brengt het wettelijk systeem, indien het belang van de openbare orde vordert dat met het oog op de voorgenomen uitzetting een vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, niet mee dat die maatregel slechts kan worden toegepast ten aanzien van de vreemdeling die medewerking verleent, maar ook en in het bijzonder van de vreemdeling die die medewerking niet of in onvoldoende mate verleent. Juist in laatstbedoeld geval wordt door de vrijheidsontnemende maatregel de mogelijkheid van uitzetting veiliggesteld, doordat permanent kan worden toegezien op de van de vreemdeling te verlangen inspanningen tot terugkeer. Aldus is het zicht op uitzetting niet komen te ontbreken, maar wordt het integendeel verscherpt en bevorderd.

2.2.3. Uit hetgeen ter zitting bij de Afdeling naar voren is gebracht, blijkt dat de Iraakse ambassade laissez passer verstrekt ten behoeve van de uitzetting naar Centraal-Irak van in bewaring gestelde vreemdelingen met de Iraakse nationaliteit.

De staatssecretaris heeft ter zitting gesteld dat de vreemdeling bij de presentatie bij de Iraakse ambassade heeft verklaard niet te willen terugkeren. Deze verklaring leidt niet tot het oordeel dat geen sprake is van zicht op uitzetting binnen redelijke termijn, nu de Iraakse ambassade bij actieve en volledige medewerking van de vreemdeling bereid is om een laissez passer te verstrekken. In 2008 hebben daadwerkelijk twee uitzettingen plaatsgevonden. De staatssecretaris heeft ter zitting te kennen gegeven dat, nu de Iraakse autoriteiten op grond van de door de vreemdeling overgelegde afschriften van documenten niet twijfelen aan diens Iraakse nationaliteit, stappen worden ondernomen om de vreemdeling met een EU-staat uit te zetten.

Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat vooralsnog niet is

gebleken dat binnen afzienbare termijn geen zicht op zijn uitzetting naar Centraal-Irak bestaat.

2.3. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, met verbetering van gronden, te worden bevestigd.

2.5. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.B.J.M. van der Beek-Gillessen, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

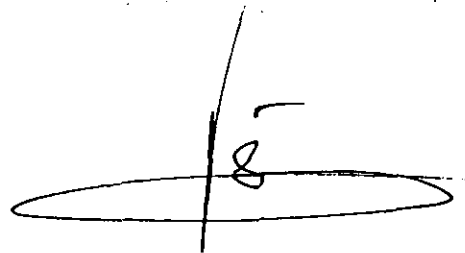
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 september 2008

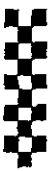
347-495.

Verzonden: 29 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

00316741020

6

Postadres Postbus 30071
6803AB ARNHEM

Gelderland-Midden

Regio Gelderland-Midden
Korpsonderdeel 7 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door R.A. van Brussel
Telefoon 026 - 3524150
Fax 026 - 3524111/4187
V-nummer / Zaak / Zaak - 26/06/2008
Datum 26/06/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

175

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Ronald Andries van Brussel, Inspecteur van het regionaal politiekorps Gelderland-Midden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Irak
Nationaliteit(en) : Onbekend, Iraakse
Geslacht : mannelijk

IND. NO.	7000111
REG. NO.	9712.02.4084
REGIO	V. Voorno
W. NO.	330
W. NO.	26-06-08
IND. NO.	27 JUNI 2008
REG. NO.	330

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 69, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbeault 2000
- Ongewenst verklaard is
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Niet beschikt over duurzame middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Arnhem
Datum : 26/06/2008
Tijd : 17:35 uur.

00316741820

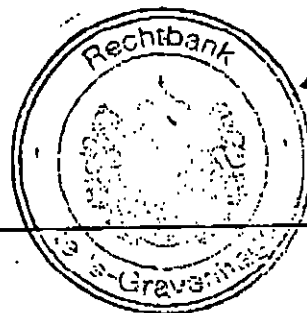
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
R.A. van Brussel

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

AFSCHRIJFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 08/23203

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. A.J. de Boer, advocaat te Sneek.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 26 juni 2008 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a; Vw 2000.

1.2. Eiser heeft hiertegen op 27 juni 2008 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 7 juli 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen drs. B.H. Wezeman.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft hiertoe aangevoerd dat hij, nadat de vreemdelingenpolitie hem al zoveel jaren heeft laten begaan, er op mocht vertrouwen dat hij niet opgepakt zou worden in verband met zijn ongewenstverklaring. De vreemdelingenpolitie heeft aan vluchtelingenwerk meegedeeld dat eiser op verzoek van de AIVD is aangehouden. Indien dit de aanleiding is geweest om eiser in bewaring te stellen, is de inbewaringstelling onrechtmatig. Voorts is eiser afkomstig uit Centraal-Irak, er vinden geen uitzettingen plaats naar Centraal-Irak, zodat er niet gesproken kan worden van een reëel zicht op uitzetting. Subsidiair wenst eiser van verweerder informatie te ontvangen over het aantal vreemdelingen dat het afgelopen jaar is uitgezet naar Centraal-Irak.

Zaaknummer: Awb 08/23203

blad 2

Ten slotte is van belang dat eisers vrouw en kinderen in Nederland wonen, zodat uitzetting van eiser in strijd is met artikel 3 en 8 EVRM.

2.2. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Verweerder heeft hiertoe aangevoerd dat eiser is aangehouden omdat hij ongewenst is verklaard. Dat eiser is aangehouden op verzoek van de AIVD is slechts een stelling van eiser welke niet is onderbouwd. Eiser heeft er niet op mogen vertrouwen dat hij niet in bewaring zou worden gesteld enkel omdat dit niet eerder is gebeurd. Eiser is ongewenst verklaard en verblijft illegaal in Nederland. Op grond hiervan kon hij in bewaring worden gesteld. Aan eiser is in 2006 eerder de maatregel van bewaring opgelegd. Deze maatregel is op 29 december 2006 opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. Er bestaat wel zicht op uitzetting. Uitzetting naar Irak is maatwerk. Eiser zal worden gepresenteerd. Naar aanleiding van die presentatie zal worden bezien op welke wijze eiser zal worden uitgezet. In februari 2008 is er nog een vreemdeling uitgezet naar Centraal-Irak. Deze vreemdeling heeft meegewerkt aan zijn terugkeer.

2.3. Eiser is op 26 juni 2008 na aanhouding en onderzoek ter zake een strafbaar feit heengezonden en direct aansluitend overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor, alwaar hij om 14.00 uur aankwam en vervolgens werd opgehouden. Na te zijn gehoord is aan eiser op 26 juni 2008 om 17.35 uur de maatregel van bewaring opgelegd.

2.4. Niet in geschil is oordeel dat de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet. Voor zover eiser het er voor zou moeten worden gehouden dat eiser de procedure leidend tot de inbewaringstelling heeft bestreden, overweegt de rechtbank dat het strafrechtelijk voortraject ingevolge vaste jurisprudentie niet ter beoordeling staat. De rechtbank is voor het overige niet gebleken dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling onrechtmatig is.

2.5. De stelling van eiser dat de inbewaringstelling onrechtmatig is indien de aanleiding voor de inbewaringstelling is geweest dat de AIVD verzocht heeft eiser op te pakken volgt de rechtbank niet, reeds nu deze stelling niet is onderbouwd.

2.6. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting gebaseerd op de omstandigheden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, ongewenst is verklaard, zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn en niet beschikt over duurzame middelen van bestaan. Deze gronden zijn door eiser niet betwist.

2.7. De stelling van eiser dat uitzetting strijd oplevert met de artikelen 3 en 8 EVRM kan niet tot het beoogde doel leiden, nu de verblijfsrechtelijke positie en de uitzetting van eiser in deze procedure niet buiten het bestek van de onderhavige procedure vallen.

2.8. Het voortduren van de bewaring is niet onrechtmatig. Niet in geschil is dat verweerder voldoende voortvarend handelt. De rechtbank is van oordeel dat vooralsnog niet is gebleken dat er geen zicht op uitzetting van eiser binnen afzienbare termijn bestaat. De niet nader onderbouwde stelling van eiser dat er niet naar Centraal-Irak wordt uitgezet acht de rechtbank onvoldoende om anders aan te nemen. Verweerder heeft ter zitting niet kunnen aangeven hoeveel uitzettingen in 2007 naar Centraal-Irak hebben plaatsgevonden. De rechtbank acht het in het kader van een eventueel vervolgeroep van belang dat verweerder de rechtbank informeert over het aantal vreemdelingen afkomstig uit Centraal-Irak dat in

Zaaknummer: Awb 08/23203

blad 3

2007 en in 2008 in bewaring heeft gezeten en het aantal dat hiervan is uitgezet. Voorts wenst de rechtbank informatie van verweerder te verkrijgen over de bereidheid van de Centraal-Iraakse autoriteiten om hun medewerking te verlenen aan terugkeer naar Centraal-Irak en de wijze waarop deze verwijderingen plaatsvinden. Ten slotte overweegt de rechtbank eiser niet te volgen in zijn stelling dat hij niet kan worden uitgezet naar Centraal-Irak omdat voor dat gebied een categoriaal beschermingsbeleid geldt. Eiser is immers ongewenst verklaard en komt daarmee niet voor rechtmatig verblijf in aanmerking.

2.9. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M. van der Werff als griffier op 14 juli 2008.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 15 JUL 2008

deboer

advocatenkantoor

mr. A.J. de Boer
advocaat en procureur

Correspondentieadres
Postbus 3040
8600 DA SNEEK

Bezoekadres
Bloemstraat 10b
8603 XW Sneek

Tel.: (0515) 43 33 80
Fax: (0515) 43 33 59

Email
info@deboeradvocaten.eu

Internet
www.deboeradvocaten.eu

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070- 365 13 80
en per post

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 JUL 2008	
ZAAKNR.	20080303
AAN:	V3
BEHANDELD DD:	PAR:

Ons kenmerk : 20080303
Procedurenummer : 08/ 23203
Justitienummer :
Vreemdelingsnummer : 200.744.2585

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

hierna appellant, geboren op van Iraakse nationaliteit, thans verblijvende in het Detentiecentrum te Alphen aan den Rijn, te dezer zake domicilie kiezende te (8603 XW) Sneek, ten kantore van advocaat en procureur mr. A.J. de Boer, aan de Bloemstraat no. 10b, die door hem bepaaldelijk gevolmachtigd is dit hoger beroepschrift in te dienen en die te dezer zake voor hem zal optreden met het recht van substitutie.

Appellant heeft op 27 juni 2008 beroep ingediend tegen de hem opgelegde maatregel van bewaring d.d. 26 juni 2008 op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000. De Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen heeft bij uitspraak d.d. 14 juli 2008, verzonden op 15 juli 2008, het beroep van appelland ongegrond verklaard (productie 1).

Grieven:

Appellant is van mening dat de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, bij uitspraak van 14 juli 2008, verzonden op 15 juli 2008, ten onrechte het volgende heeft geoordeeld: *"Niet in geschil is oordeel dat de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming is met de wet.*

de boer

advocatenkantoor

Voor zover r het er voor zou moeten worden gehouden dat eiser de procedure leidend tot de inbewaringstelling heeft bestreden overweegt de rechtbank dat het strafrechtelijk voortraject ingevolge vaste jurisprudentie niet ter beoordeling staat. De rechtbank is voor het overige niet gebleken dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling onrechtmatig is.

De stelling van eiser dat de inbewaringstelling onrechtmatig is indien de aanleiding voor de inbewaringstelling is geweest dat de AIVD verzocht heeft eiser op te pakken volgt de rechtbank niet, reeds nu deze stelling niet is onderbouwd.

(...).

De stelling van eiser dat uitzetting strijd oplevert met de artikelen 3 en 6 EVRM kan niet tot het beoogde doel leiden, nu de verblijfsrechtelijke positie en de uitzetting van eiser in deze procedure niet buiten het bestek van de onderhavige procedure vallen.

Het voortduren van de maatregel van bewaring is niet onrechtmatig. Niet in geschil is dat verweerder voldoende voortvarend handelt. De rechtbank is van oordeel dat vooralsnog niet is gebleken dat er geen zicht op uitzetting van eiser binnen afzienbare termijn bestaat. De niet nader onderbouwde stelling van eiser dat er niet naar Centraal-Irak wordt uitgezet acht de rechtbank onvoldoende om anders aan te nemen. Verweerder heeft ter zitting niet kunnen aangeven hoeveel uitzettingen in 2007 naar Centraal-Irak hebben plaatsgevonden. De rechtbank acht het in het kader van een eventueel vervolgeroep van belang dat verweerder de rechtbank informeert over het aantal vreemdelingen afkomstig uit Centraal-Irak dat in 2007 en 2008 in bewaring heeft gezeten en het aantal dat hiervan is uitgezet. Voorts wenst de rechtbank informatie van verweerder te verkrijgen over de bereidheid van Centraal-Iraakse autoriteiten om hun medewerking te verlenen aan terugkeer naar Centraal-Irak en de wijze waarop deze verwijderingen plaatsvinden. Ten slotte overweegt de rechtbank eiser niet te volgen in zijn stelling dat hij niet kan worden uitgezet naar Centraal-Irak omdat voor dat gebied een categoriaal beschermingsbeleid geldt. Eiser is immers ongewenst verklaard en komt daarmee niet voor rechtmatig verblijf in aanmerking.

Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen".

Toelichting:

Tijdens de behandeling ter openbare zitting van de Rechtbank van 7 juli 2008 van bovenvermelde zaak, is namens appellant uitdrukkelijk aangevoerd dat hij al enkele jaren in Nederland verblijft en dat de vreemdelingenpolitie en verweerder al die jaren op de hoogte zijn geweest van het verblijf van appellant in Nederland en van zijn verblijfsadres. Appellant mocht er dan ook op vertrouwen dat hem niet de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 zou worden opgelegd. In ieder geval is appellant van mening dat verweerder daardoor nader dient te motiveren waarom appellant nu wel de maatregel van bewaring is opgelegd en in al die jaren daarvoor niet. Een dergelijke motivering heeft verweerder niet gegeven. Eén en ander maakt dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling onrechtmatig is. Ten onrechte heeft de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

de boer

advocatenkantoor

Indien de aanleiding voor de inbewaringstelling is geweest dat de AIVD verzocht heeft appelland op te pakken, dan is de inbewaringstelling natuurlijk onrechtmatig. Immers, er is dan sprake van misbruik van recht en van detournement de pouvoir. Dat de aanleiding voor de inbewaringstelling is geweest dat de AIVD verzocht heeft appelland op te pakken, blijkt uit de mededeling daaromtrent van de vreemdelingendienst aan Vluchtelingenwerk. Eén en ander is tijdens de behandeling ter zitting van deze zaak door de gemachtigde van appelland naar voren gebracht. Dat deze stelling niet zou zijn onderbouwd, is reeds daarom niet juist. Ten onrechte heeft de Rechtbank anders geoordeeld in de aangevallen uitspraak.

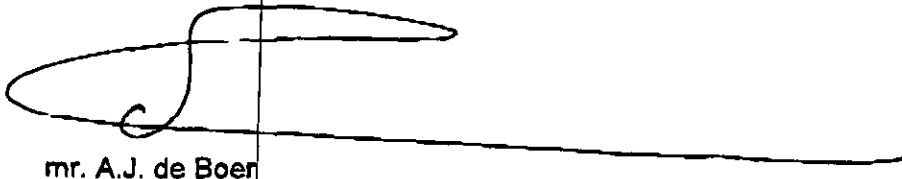
Nu de Rechtbank in de aangevallen uitspraak heeft geoordeeld dat: *"de verblijfsrechtelijke positie en de uitzetting van eiser in deze procedure niet buiten het bestek van de onderhavige procedure vallen"*, betekent dat de stelling van appelland, dat uitzetting strijd oplevert met de artikelen 3 en 8 EVRM wel degelijk tot het beoogde doel kan leiden. Ten onrechte heeft de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

Het voortduren van de bewaring is onrechtmatig, nu van het begin af aan duidelijk is dat er geen zicht op uitzetting van appelland binnen afzienbare termijn bestaat. Er worden geen vreemdelingen gedwongen uitgezet naar Centraal-Irak door de Nederlandse overheid. Ter zitting heeft verweerder dan ook niet kunnen aangegeven of, en zo ja, hoeveel uitzettingen in 2007 en 2008 naar Centraal-Irak hebben plaatsgevonden. Indien verweerder van mening is dat appelland desondanks wel naar Centraal-Irak kan worden uitgezet, dan had verweerder dit dienen te motiveren. Verweerder heeft dit niet gedaan en ten onrechte heeft de Rechtbank daar kennelijk genoeg mee genomen. Appelland is evenwel van mening dat de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft miskend.

Daarbij dient te worden bedacht dat, indien vaststaat dat gedwongen uitzetting van de vreemdeling naar zijn land van herkomst niet mogelijk is, danwel zeer moeilijk is, de opgelegde maatregel van bewaring ook om die reden dient te worden opgeheven. Derhalve heeft de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

REDENEN waarom: appelland uw Afdeling verzoekt het beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 15 juli 2008 te vernietigen alsmede de Staat der Nederlanden te veroordelen tot betaling van de proceskosten in beide instanties en tot betaling van een schadevergoeding aan appelland voor de duur die appelland ten onrechte heeft doorgebracht in vreemdelingenbewaring.

Sneek, 22 juli 2008

mr. A.J. de Boer